

1. Před soud Pi - lá - ta byl Pán před - ve - de - ný,
ne - spra - ved - li - vě za nás od - sou - ze - ný,
za na - še hří - chy ži - vot dal Syn Bo - ží.
s ko - ru - nou z hlo - ží.

2. Ježíš se zachvěl, vzal kříž na ramena, / ústy jej líbá, i když na něm skoná; /
vždyť jeho smrtí, jméno Otce slaví, / lid hříchů zbaví.
3. Ježíš pod křížem bolestí umdlévá, / k zemi tvář klesá, pod tíží břemena. /
Urážejí ho, bez lásky nicota, / citu prázdnota.
4. Bolest projela něžné Matky srdce, / když uviděla Syna v moci zrádce, /
mlčí v bolesti, jen slzy mluvily, / Synu můj milý.
5. Ježíš s vděčností hledí na Šimona, / že s ním kříž těžký, vzal na svá ramena, /
blahoslavený, tíží Pána vidí, / by spasil lidi.
6. Lítostí hnuta, dcera Izraele, / šátkem otírá, líce Spasitele, /
Ježíš ji v odraz svůj zaleskne září, / svou svatou tváří.
7. Ó, Jezu milý, na dlažbě ve městě, / padáš pod křížem, na golgotské cestě, /
ne za břemena, tebou zde přijatá, / leč hříchy světa.
8. Plačící ženy, zdvihají tu ruce, / rozjímajíce o Kristově muce, /
by netušíce, jeho krvácení, / dá jim spasení.
9. Pohlédni duše, jak se Ježíš sklání, / v prachu potřetí padá z vyčerpání, /
leží, ubohý, Pán blahoslavený, / velmi znavený.
10. Tvůrce, co nebe zlata záře strojí, / odkrytý Pán náš, ostudně tu stojí! /
Tvůrce, který svět odívá do květů, / stojí bez šatů.
11. Tělo Ježíše bol proniká mnohý, / když hřeby bijí v obě ruce, nohy,
Jak struna loutny pne se v celém těle, / pot krve v čele.
12. Ježíš na kříži v přestrašlivé muce, / Ducha odevzdal v Otce svého ruce, /
země se chvěje, slunce blesk zavírá, / když Bůh umírá.
13. Sedí pod křížem, Matka bol odkrývá, / z ran svého Syna, slzami krev smývá, /
ó, svatá Matko, teď hříchy slzami, / zahlad' nad námi.
14. V hrob položeno Ježíšovo tělo, / které za lid svůj mnoho vytrpělo; /
leč dnu třetího, kdy přijde svítání, / jest zmrtvýchvstání!
15. Plač, ó má duše, jest ta smrt pro tebe, / abys vstoupila věčně s Bohem v nebe;
teď číh pokání, pros o smilování, / i slitování.

1. Před soud Pi - lá - ta byl Pán před - ve - de - ný,
ne - spra - ved - li - vě za nás od - sou - ze - ný,
za na - še hří - chy ži - vot dal Syn Bo - ží,
s ko - ru - nou z hlo - ží.

2. Ježíš se zachvěl, vzal kříž na ramena, / ústy jej líbá, i když na něm skoná; /
vždyť jeho smrtí, jméno Otce slaví, / lid hříchů zbaví.
3. Ježíš pod křížem bolestí umdlévá, / k zemi tvář klesá, pod tíží břemena. /
Urážejí ho, bez lásky nicota, / citu prázdnota.
4. Bolest projela něžné Matky srdce, / když uviděla Syna v moci zrádce, /
mlčí v bolesti, jen slzy mluvily, / Synu můj milý.
5. Ježíš s vděčností hledí na Šimona, / že s ním kříž těžký, vzal na svá ramena, /
blahoslavený, tíží Pána vidí, / by spasil lidi.
6. Lítostí hnuta, dcera Izraele, / šátkem otírá, líce Spasitele, /
Ježíš ji v odraz svůj zaleskne září, / svou svatou tváří.
7. Ó, Jezu milý, na dlažbě ve městě, / padáš pod křížem, na golgotské cestě, /
ne za břemena, tebou zde přijatá, / leč hříchy světa.
8. Plačící ženy, zdvihají tu ruce, / rozjímajíce o Kristově muce, /
by netušíce, jeho krvácení, / dá jim spasení.
9. Pohlédni duše, jak se Ježíš sklání, / v prachu potřetí padá z vyčerpání, /
leží, ubohý, Pán blahoslavený, / velmi znavený.
10. Tvůrce, co nebe zlata záře strojí, / odkrytý Pán náš, ostudně tu stojí! /
Tvůrce, který svět odívá do květů, / stojí bez šatů.
11. Tělo Ježíše bol proniká mnohý, / když hřeby bijí v obě ruce, nohy,
Jak struna loutny pne se v celém těle, / pot krve v čele.
12. Ježíš na kříži v přestrašlivé muce, / Ducha odevzdal v Otce svého ruce, /
země se chvěje, slunce blesk zavírá, / když Bůh umírá.
13. Sedí pod křížem, Matka bol odkrývá, / z ran svého Syna, slzami krev smývá, /
ó, svatá Matko, teď hříchy slzami, / zahlad' nad námi.
14. V hrob položeno Ježíšovo tělo, / které za lid svůj mnoho vytrpělo; /
leč dnu třetího, kdy přijde svítání, / jest zmrtvýchvstání!
15. Plač, ó má duše, jest ta smrt pro tebe, / abys vstoupila věčně s Bohem v nebe;
teď číh pokání, pros o smilování, / i slitování.